

Forhandling som egnet til at føre til et praktisk Resultat. (Sinantsministeren: For Dieblifket) og derfor stiller sig mere udenfor Forhandlingen, end nyttigt vilde være. Nu vel, der har været talt derom igaar, og jeg skal ikke komme tilbage dertil, jeg vil kun fremhæve, at det selvfølgelig ogsaa har Indflydelse paa Udvalgets Stilling med Hensyn til de Forslag, hvorefter der her er Tale, det vil øve sin Indflydelse paa Afstemningen, og dette er en af Aarsagerne eller egentlig Hovedaarsagen til, at Udvalget har ment at burde udtale sin Hjertens Mening om, hvor store Nedsættelser der bør indføres paa dette Omraade, uden at Udvalget fra sin Side har taget Hensyn til, hvad Regjeringen og muligvis det andet Thing kunde mene i denne Henseende. Det er en Folge af den Stilling, Ministeren har indtaget til Udvalget, at dette har været nødsaget til at stille sig paa samme Maade og sige sin Mening rent ubestemt til de øvrige Faktorer i Lovgivningsmagten at tage saa meget Hensyn dertil, som de ville. Hvad de enkelte Endringsforslag angaar, da er der ikke gjort nogen væsentlig Indvending mod Forslaget om Ophævelse af Tolden paa Vaand- og Stangjern og de Forslag, der staa i Forbindelse dermed. Et andet Mindretal har under Nr. 40 stillet et Forslag om, at andre Arbejder af Metal i de første 5 Aar skulle svare samme Told som hidtil, og efter de 5 Aars Forløb nedsættes til 7 p, hvorefter der ikke skal optages nogen Bestemmelse om, at de efter andre 5 Aar skulle gaa ned til en Told af 6 p, som Regjeringen har foreslaaet. Jeg skal bemærke, at der naar dette Forslag følges, vil fremkomme den Besynderlighed, at man i de første 5 Aar vil forhøje den nuværende Beskyttelse med 1/2 p. — Forslaget om at forhøje Tolden paa vegetabiliske Olier tror Hvertallet ikke at kunne tilraade; jeg ser nemlig ikke nogen Ansigts til, at Tolden paa vegetabiliske Olier, som er en Bearbejdelse af et indenlandsk Produkt, skal være lige saa høi som Tolden paa Stenolie, der som bekendt kun kan indføres. Løvrigt skal jeg bemærke, at Udvalget mener, at Stenolie ikke bør svare saa høi Told, som Regjeringen har foreslaaet i Overensstemmelse med den nuværende Told derpaa. — Med Hensyn til Papirtolden kan jeg i det Væsentlige henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) allerede har ytret, og jeg vil lige overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Jønger), som udtalte sig mod at foretage den Nedsættelse, som Hvertallet har foreslaaet, bemærke, at der ikke er nogen Uretfærdighed dertil, naar vi erindre, at Kulltolden er bleven hævet, og Klædetolden bleven nedsat meget betydeligt. Den største af de herværende Papirfabriker har i en Skrivelse til Udvalget oplyst, at den bruger 40,000 Tønder Kul aarligt, hvilket svarer til en Told af af omtrent 3,000 Rd., og af Klædevarer saa meget, som svarer til en Told af 2,000 Rd. Naar

Klædetolden er nedsat til omtrent det Halve, og Kulltolden er ophævet, bortfalder der en Afgift af omtrent 4,000 Rd. for dette ene Firmas Vedkommende, og naar man ellers har ment, at Tolden paa Tryk- og Skrivpapir uden Hensyn til Kul- og Klædetoldens Ophævelse kunde nedsættes fra 1 1/2 til 1 p., saa er det konsekvent at sige, at naar Tolden paa de nævnte Gjenstande bliver saa meget nedsat for et Firma og for de øvrige Firmaer i Forhold dertil, bør Papirtolden nedsættes til 0,6 p. — Jeg tillader mig at minde det ærede Thing om, at efterat Siltetolden er forhøjet, maatte Endringsforslaget under Nr. 48 vistnok anbefales af hele Udvalget, saaledes at Forslaget under Nr. 49 frakaldes. Under denne Forudsætning skal jeg for mit Vedkommende, og jeg antager ogsaa de ærede øvrige Forslagsstillere, frakalde dette Forslag. — Jeg kommer nu til de vigtige Artikler Nis og Salt, og jeg skal i Forbindelse dermed efter den ærede Ministers Anvisning tage Suffer og Tobak. Jeg tror, at disse 4 Artikler passende kunne tages sammen, og deraf vil det atter tydelig nok fremgaa, hvorledes Udvalgets Grundbetragtning af disse Forhold er. Jeg anser for mit Vedkommende blandt disse 4 Artikler Nis for at være den, der fortrinnsvis egner sig til at blive toldfri, ja endnu mere egner sig dertil end Salt, om end Salt principielt er den Artikel, som fortrinnsvis burde være toldfri; thi jeg tror, at det for den store Del af Befolkningen vil være af endnu større praktisk Betydning, at Nis bliver toldfri. Naar jeg skulde opstille en Klassifikation af disse 4 Artikler, maatte jeg tildele Nis den første Plads i Rangen. Hvad Suffer derimod angaar, er jeg enig med alle de ærede Talere, der have sagt, at Sufferet ikke har samme Krav paa Toldfrihed og Toldnedsættelse som Nis, Salt, Kaffe og et Par andre lignende Artikler. Derimod tror jeg ikke, at det er med fuld Jøje, at man modsætter sig Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 60. Jeg vil bede de ærede Herrer om at erindre, hvorledes den nuværende Suffertold er fremkommen. Den er fremkommen derved, at man i Aaret 1864 under ganske ekstraordinære Forhold og for at møde en uheldig Trang til Penge forhøiede Suffertolden med omtrent 1 p., og efterat Forholdene have forandret sig, har man ladet denne Forhøielse blive staaende. Det har aldrig nogen sinde været Meningen, den Gang Thinget i 1864 vedtog den, at den skulde være evig, og det er, om man end kan strides om, i hvilken Grad Suffer er en Livsforbrødenhed i Sammenligning med andre Artikler, uregelmæssigt, at den hører til Livsforbrødenhederne, og at den er en Artikel, der bruges af hele Befolkningen. Derfor vil jeg for mit Vedkommende anse det for rigtig, at Thinget vedtager Forslaget under Nr. 60. Løvrigt skal Udvalget, dersom dette Forslag skulde blive forkastet — og jeg anser dets Skæbne for noget tvivlsomt efter de forskellige Udtalelser, jeg har hørt — tage under Overveielse, hvorledes det vil stille sig